

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9959** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Г. Р., със съдебен адрес [населено място], пл. „Р. Д.“ № 4, ет.1, ап. 1, чрез адв. В. И., ПАК против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С1227– 0452698/23.09.2021г., издадена от началник на отдел “Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка „забрана за достъп и запечатване на търговски обект“ – пицария, находяща се на адрес [населено място],[жк], [улица], стопанисван от жалбоподателя.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административно - производствените правила и на материалния закон. Правят се възражения, че проверката е извършена от лица, които не са упълномощени, не е спазена процедурата по чл. 26, ал. 1 и ал. 2, чл.35 от АПК. Мотивите за налагане на ПАМ и за срока са бланкетни. Стойността на покупката е незначителна по смисъла на пар. 1, т. 9 от ПЗР на ЗДДС. Дружеството спазва данъчното и осигурително законодателство, няма констатирани други административни нарушения, наложената мярка е непропорционална. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представя молба, с която поддържа изложените

в жалбата аргументи.

Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. Й., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК – С1227 – 0452698/23.09.2021г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на осн. чл. 186 ал.1 т.1 б.„а“ от ЗДДС и чл. 187 ал.1 от ЗДДС, на жалбоподателя [фирма] е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него“, за срок от 14 дни, относно стопанисвания от него търговски обект- пицария „Джунглата“, находяща се в [населено място],[жк], [улица]. Нарушението е извършено на 13.09.2021г., като при контролна покупка от органи по приходите не им бил издаден касов бон за 22.79 лв., от наличното в обекта фискално устройство, в работен режим към момента на проверката, нито касова бележка от кочан. Установено е, че часовникът календар на фискалното устройство, инсталирано в обекта е с 45 минути назад от астрономическото време. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан ДФО, съгласно който дневният оборот е в размер на 197.30 лв., както и КЛЕН, видно от който сумата от 22.79 лв. не е отразена на контролната лента. Изготвен е опис на паричните средства в касата, при което е установена наличност от 281 лева. Констатирана е положителна разлика в касата в размер на 83.70 лева. По обяснения на управителя, разликата се дължи на бакшиши и на лични средства, които не са въведени в касовата наличност.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка серия АА № 0452698/13.09.2021г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл.118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС.

От правна страна: Жалбата е подадена в срок, от лице, което е адресат на акта и следователно е легитимирано да я обжалва, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Съгласно заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на административно - производствените правила. Не е основателно възражението, че проверката е извършена при липса на правомощие на органите по приходите. Видно от Заповед № ЗЦУ – 28/06.01.2010г. на изпълнителния директор на НАП всички органи по приходите са оправомощени да извършват проверки и установяват нарушения по ЗДДС.

По отношение материалната законосъобразност на акта и съответствието ѝ с целта на закона, съдът намери следното:

Действително доказано е неизпълнение на задължението на търговеца за издаване на фискална бележка за извършената от него продажба. При контролна покупка и получаване на плащането за нея не е издаден фискален касов бон, доказано с протокола от проверката и от дневния финансов отчет. Установено е извършване на плащане, при което е възникнало задължение за документиране на продажбата, чието неизпълнение е основание за мерките за административна принуда по чл. 186, ал.1, . 1, б. „а“ и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

Въпреки това, наложената ПАМ е несъразмерна и несъответна на целта на закона, при липса на мотиви относно срока за запечатване и забрана за достъп до обекта.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че продажбата е на незначителна стойност по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗДДС, което обстоятелство не е отчетено от административния орган. Същият е посочил, че целта на ПАМ за срок от 14 дни е да се създаде промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект като прекия резултат от промяната да е правилното отчитане на дейността, а индиректният е недопускането на вреда за фиска. В случая от събраните по делото доказателства не се установява твърдяната от органа по приходите организация в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, водеща до системно неизпълнение на задълженията на търговеца към фиска и отклоняване от данъчно облагане. Административното нарушение, за което е наложена ПАМ, се състои в еднократно неиздаване на фискален бон от фискалното устройство в обекта за покупка на стойност 22.79 лева. Не са констатирани при проверката и липсват изложени фактически констатации в мотивите на административния акт за други нарушения на данъчното законодателство в проверявания обект, сочещи на системност при неизпълнение на задължението за регистриране и отчитане на продажбите в него. Дружеството няма други извършени нарушения на данъчното законодателство, не е санкционирано за такива, въпреки, че отдавна осъществява търговска дейност. Може да се направи извод, че създадената организация на работа не води до отклонение от данъчно облагане, а се касае за инцидентен пропуск. Относно разликата в касовата наличност не са обсъдени възраженията на жалбоподателя, че те се дължат на бакшиши и лични средства на управителя на дружеството. В тежест на административния орган е да докаже твърденията си, че положителната разлика се дължи на неотчитане на приходи, което в случая не е доказано. При тези факти не може да се приеме, че създадената в обекта организация води до такова отклонение от данъчно облагане. Напротив, съдът счита, че наложената мярка – запечатване на обекта за 14 дни за неотчетена с фискален бон покупка на стойност от 22.79 лева е прекомерно тежка, не отговаря на целите на закона и би причинила повече вреда, отколкото да предотврати такава за фиска. Целта на ПАМ по чл. 22 от ЗАНН е да се преустанови извършване на нарушението и да се предотвратят и отстранят вредните последици от него. Не са изложени мотиви в заповедта как определеният срок ще доведе до постигане на целите по чл. 22 от ЗАНН. Преустановяване на нарушението и отстраняване на вредите от него предполага издаване на фискална касова бележка, а не спиране работата на търговския обект. Еднократността на констатираното нарушение прави необоснован извода, че деянието води до отклонение от данъчно облагане, съответното ПАМ е с цел предотвратяване на щети за фиска. Дори да се приеме, че щети могат да настъпят, не са изложени мотиви как конкретно определеният срок ще има коригиращ и

превантивен ефект. Наличието в търговския обект на регистрирано фискално устройство предполага, че е създадена организация за отчитане на извършваните в този обект касови продажби.

Наложената мярка за срок от 14 дни е прекомерна, налагането ѝ за този срок може да причини вреди, които са явно несъизмерими с преследваната цел, поради което и в съответствие с чл. 6, ал. 5 от АПК издадената заповед следва да бъде отменена.

При този изход на правния спор на жалбоподателя се дължат поисканите своевременно разноски в размер на 550, лева от които 50 лева държавна такса и 500 лева договорено и платено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е основателно, размерът е минимален по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК – С1227 – 0452698/23.09.2021г., издадена от началник на отдел “Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка „запечатване и забрана на достъпа до търговски обект“ – пицария, находяща се на адрес [населено място],[жк], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Г. Р., със съдебен адрес [населено място], пл.,Р. Д.“ № 4, ет.1, ап. 1, чрез адв. В. И., ПАК.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Г. Р., със съдебен адрес [населено място], пл.,Р. Д.“ № 4, ет.1, ап. 1, чрез адв. В. И., ПАК сума в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: